

# Ο ΝΟΥΜΑΣ

## ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΣΤΗ 1903

### ΒΓΑΙΝΕΙ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΜΗΝ

διοικήτης, εκδότης και διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ταχυτικοί συντάκτες: ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ,  
Γ. ΦΤΕΡΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ,  
ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΣΤΕΪΝΜΕΤΖ

Γραφεία: Κολοκοτρώνη 25β

(Χαρτοπωλείο Γ. Ξανθουδάκη)

Επιστολές, επιταγές κτλ. παρακαλούμε να διευθύνονται: Δημ. Π. Ταγκόπουλο Poste Restante Έξωτερικού, Αθήνα.

### ΣΥΝΤΡΟΜΕΣ:

|                          |     |      |             |
|--------------------------|-----|------|-------------|
| Για την Ελλάδα           | δρ. | 30   | το χρόνο.   |
|                          | "   | 15   | το εξάμηνο. |
|                          | "   | 8    | το τρίμηνο. |
| Για την Αγγλία & Αίγυπτο | £   | 1    | το χρόνο    |
|                          | £   | 0,10 | το εξάμηνο  |
| Για την Αμερική          | \$  | 5    | το χρόνο    |
|                          | \$  | 3    | το εξάμηνο  |

και για τα άλλα μέρη 40 φρ. τη χρονιά.

μᾶς ξαφνιάσει κάτι καινούργιο δικό σου και στην τέχνη.

Εγώ στίς ὥρες πού ἀδειάζω, γράφω κάτι τις. Τώρα πολεμάω ἕνα ποιητικό δράμα «Τὸ δαχτυλίδι τῆς μάνας.» Θὰ βγεῖ καλὸ, δὲ βγεῖ καλὸ! Ἀκόμα δὲν τολμῶ νὰν τὸ πῶ.

Τὸ γράμμα σου εὐάβατα τάγιαννιου ἀνήμερα. Εἴταν ἡ πιὸ εὐχάριστη εὐκὴ πού ἐλάβαινα κείνη τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς μου, κ' ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἴταν πού εἶχα τὸν περισσότερο βήχα καὶ τὴν περισσότερη καταροή. Τώρα εἶμαι κάπως καλύτερα. Μὲ σίγνωχορεῖ τόσο τόσο ἀφρὴ ἢ ἱφλουέντζα.

Συμπάθησέ με πού σοῦ γράφω ἔτσι, μὰ θὰ καταλαβαίνεις τί τραβῶ.

Σὲ χαιρετῶ ἀπὸ τὴν καρδιά μου

Στίς 26 τοῦ Γενάρη 1898

Ὁ δικός σου

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΜΙΥΣΗΣ

### Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

### ΝΑ ΓΙΝΕΙ!...

Ἀγαπητέ Νουμά,

Νὰ μοῦ ἐπιτρέψεις, σὲ παρακαλῶ, μιὰν ἀπλὴ ἐρώτηση:

Δὲν μποροῦσαν οἱ λόγοί μας νὰ συγκεντρωθοῦν

σὲ κανένα μέρος καὶ νὰ μιλήσουν γιὰ τὸ Ντοστογιέφσκυ, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐκατόχρονων τῆς γέννησής του, ἢ μήπως δὲν ἔφθασαν ἀκόμα στὴν ἀπαιτούμενη πνευματικὴ ὀριμότητα γιὰ νὰνοῖξουν τὸ στόμα τους καὶ νὰ ποῦν δυὸ τρία λόγια γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Κολοσσού; Τὸ τελευταῖο φύλλο τῆς «Nouvelle Revue Française» εἶναι ἀφιερωμένο, ὁλόκληρο, στὴ μνήμη του. — Καὶ μεις, δηλ. οἱ λόγοί μας, πού σὲ κάπια ἔκκλησή τους ὑπογραμμένη ἀπ' ὅλους τους, βροντοφώνησαν ὅτι «εἴμαστε πνευματικὰ παδιὰ τῆς Ρωσσίας, κτλ.» δὲν μποροῦνε τίποτα νὰ προσφέρουν τὸ φόρο τοῦ θαυμασμοῦ τους πρὸς τὸ Μεγαλύτερο Ρώσσο;

Σὲ φημερίδες δὲν εἶδα τίποτα. Μονάχα ὁ Μπολσεβίκος ὁ Ρίζοσπάστης ἔγραψε. Καὶ πόσες ἄλλες φορές, ἀκόμα, θὰ μᾶς βάλει τὰ γυαλιά!

Δικός σου

ΓΙΑΝ. ΚΟΤΣΙΚΑΣ

Ἀθήνα, 5)2)22

## ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟΥ Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

24\*)

... λεξοῦλα καὶ νὰ κάμουν θόρυβο. Γι' αὐτὸ ἐπέμεινα νὰ ξανακυττάξῃς τὸ λεξικό αὐτό.

Τίς λέξεις πού σοῦ ἔστειλα δὲν τίς χρειάζομαι.

Γιὰ Παρίσι δὲν κάνω σκέψη, γιατί δὲν εἶναι εὐκολο τὸ πράγμα, μᾶλλον γιὰ τὴν Ἑλλάδα λογαριάζω ἀφοῦ ἀπέτυχε ὁ σκοπός μου ἐδῶ. Γιὰ τὴν ἀντάμωσί μας μὴν εἶσαι ἀπαισιόδοξος, μὴ βιάζεσαι γιὰ νὰ γίνῃ ὅπως πρέπη.

«Παναθήναια» δὲν λαβαίνω, οὔτε ἄλλο τίποτε. Ποιὸς μὲ θυμᾶται πιά καὶ ποιὸς μὲ χρειάζεται; Νὰ μεταφράσω δὲν ἔχω ὄρεξι γιατί δὲν ἔχω πού νὰ τὸ τυπώσω. Ἐστειλα πέρυσσι μεταφράσει τῆς «Μαύρης Γαλῆρας» τοῦ Raabe καὶ τυπώθηκε, ἀλλὰ τζάμπα ἐνοεῖται, μοῦ στέλλουν μόνο τὸ φύλλο γιὰ νὰ βλέπω τί ἀηδίες γίνονται κάτω. Raabe ἀκριβῶς διαβίζω τώρα καὶ εἶμαι μαγευμένος μ' αὐτόν. Ἐπιχείρησα νὰ μεταφράσω τὸ «R. u V. auf dem Dorfe» τοῦ Keller ἀλλὰ εἶδα πῶς δὲν μπορῶ νὰ ἀποδώσω τὸ ὕφος του καὶ τὸ παράτησα. Ἐν γένει δὲν ἔχω ὄρεξι νὰ μεταφράσω πιά. Ἐχω παλιὰς μεταφράσεις πού θέλουν ἐπεξεργασία, ἀλλὰ μὴν ἔχοντας πού νὰ τὲς τυπώσω δὲν μπορῶ νὰρῶ τὴν ὄρεξι. Ἐξ ἄλλου ἔχω ἕνα οἰχέδιο μικροῦ ρομάντσου τὸ ὁποῖον θέλω ν' ἀρχίσω ἀλλὰ τὸ κρῶ πού παγώνει τὴν ὄρεξι, μὴν ξεχνᾷς ὅτι εἶμαι παιδί

\*) Σημ. τοῦ «Νουμά». Ἀπὸ τὸ γράμμα αὐτὸ λείπει ἡ ἀρχή. Μᾶς τὴν ἔστειλε, δὲ μᾶς τὴν ἔστειλε ὁ κ Ντίντριχ, δὲ θυμόμαστε. Τὸ ζήτημα εἶναι πῶς ὅσο κι ἂν ψάξουμε δὲν μπορέσαμε νὰν τὴ βροῦμε κ' ἔτσι, ἀναγκαστικά, τὸ δημοσιεύουμε λειψό.